

Патријарх Порфирије: Дијалог међу религијама не трпи искључивост

Говор Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија на отварању Петог билатералног међуверског дијалога Србије и Индонезије „Дијалогом до мира: Толеранција и култура“

Гле, шта је добро, или шта је красно, него да браћа живе заједно! И да проширимо овај стих из 132. псалма: него да браћа и сестре живе заједно! Блажени миротворци јер ће се Синови Божји назвати (Мт 5,9).

Уважени директоре Управе за сарадњу са црквама и верским заједницама, домаћине овог скупа, ваше еминенције, даме и господо,

Велика је радост и за мене што се Пети билатерални међуверски дијалог Србије и Индонезије насловљен „Дијалогом до мира – толеранција и култура“ одржава у Београду. Тиме показујемо дубоку пажњу и посвећеност библијским речима и једни другима. Поздрављам вас у име Српске Православне Цркве, која је, заједно са другим традиционалним црквама и

верским заједницама у Србији, гледано из перспективе међуверског дијалога због којег смо се окупили данас, Црква-домаћин уваженим гостима из Индонезије.

Имао сам драгоцену прилику да својевремено учествујем у платформи међуверског дијалога Србије и Индонезије који се негује од 2011. године. Драго ми је да постоји континуитет од скоро деценију и по у овој племенитој идеји сусрета људи. Сусрети нас подсећају да је неговање сваког дијалога, а у нашем овом случају међуверског дијалога, на добро сваком верујућем човеку који зна шта исповеда и ко је, а самим тим има и потребу да разуме шта исповеда човек друге вере. До таквог здравог односа међу људима, у овом случају верницима, долазимо захваљујући платформи за дијалог као што је ова која доноси међуверску писменост, а човек који зна своје знање исказује разумевањем и не може да буде злоупотребљен у односу према другоме и другачијем.

Међурелигијски дијалог се често погрешно тумачи и због тога је изузетно важно да трасирамо пут на коме ћемо се сусретати са људима који веру у Бога исповедају на другачији начин, са људима који обогаћују наше знање о свету који делимо са њима. Тај пут – или боље речено укрштање путева – основни је предуслов сваког саговорништва, а тим пре међуверског дијалога који за последицу има разумевање и прихватање другог и другачијег у нашем животу и друштвеној заједници. И то не само за одређено за одређено време него за цео живот – заувек.

Дијалог међу религијама није никакав синкретизам, није прозелитизам. Међурелигијски дијалог је конкретан процес у којем свако од нас доноси на платформу сусрета своје учење и добру вољу за разумевање међу људима. Дијалог није само разговор, није дебата, није теолошко убеђивање другог да се сложи са мном. Дијалог међу религијама, верама, не трпи искључивост. Искључивост, узгред буди речено, открива и показује да је само несигуран у свој став и у своју веру у себе онај који је искључив. Здрав дијалог је инклузиван и племенит. У истинском међурелигијском дијалогу наш идентитет верника се непогрешиво препознаје и прихвата од оног другог. У истинском дијалогу кроз форму долазимо до суштине, а то је препознавање човека у његовом пуном идентитету и, на крају, сваког човека као дара Божјег.

Циљ међуверског дијалога јесте да сазнамо нешто ново, да превазиђемо недоумице и неспоразуме и да дођемо до разумевања. Кроз дијалог долазимо и до уочавања разлика али и до уочавања сличности које баштине људи у

овом случају верници. Кроз дијалог разумемо разлике и радујемо се сличностима. Дијалог гради мостове и трансформише свест о другој у позитивном светлу које је увек потребно свету. У истинском дијалогу ми свога саговорника слушамо, чујемо шта каже и питамо шта нам није јасно. Кроз међуверски дијалог разбијамо за почетак предрасуде. Тражимо одговор на месту сусрета, показујемо жељу да разумемо, да прихватимо човека.

Међуверски дијалог је место узајамности, обзира, место поштовања према другима и место у којем други показују обзир и поштовање према нама. Због свега наведеног важно је да и на овоме сусрету, као што смо и на претходна четири, покажемо добру вољу и кроз међусобно разумевање пошаљемо поруку мира и да градимо мостове сарадње у конкретним стазама међурелигијског дијалога као што су образовање, култура и, у овом тренутку, преко потребан мир целом свету и сваком човеку- чеду Божјем, знајући да је Бог Бог мира и да мир засигурно долази онда када се Њему обраћамо и када се трудимо колико до нас стоји да правила која нам Он поставља као правила живота буду наша свакодневница.

Вероватно неке чудно звучи што су покретачи овог међуверског дијалога Србија и Индонезија – две државе са два краја света. Међутим, управо оваква платформа разговора показује да међу људима не постоје даљине ако постоји жеља да се разумемо и кроз разумевање покажемо да је човек икона Божја, да је достојан света који му је дарован, да је достојан другог човека који, кроз истинско и искрено разумевање, зна да је сваки човек вредан нашег поштовања, прихватања и разумевања.

Нека би нам Свевишњи дао добре воље, мудрости и снаге да будемо они који ће животом усвојити речи са почетка мог обраћања и тиме сведочити да су сви други људи једном речју браћа и сестре, а када смо у искушењу да мир међу нама буде нарушен, да ни покоју цену не одустанемо од тога да градимо мир међу људима како би нас Господ препознао као децу своје. Нека је благословен и плодотворан рад ове конференције. Хвала.

spc.rs